

[Glistrup]

jes med at tillægge Fremskridtspartiet de synspunkter, vi vitterlig har, og som står senere i betænkningen, hvor vi bare kaldes et mindretal inden for dette mindretal. Det er nemlig dette dobbeltmedierende mindretal, Fremskridtspartiet står for, og det er vores syn på denne sag. Men disse fire-fem linjer, som vi er taget til indtægt for, tror vi ikke et lod på. Vi tror ikke på, at skatteministeren kan besvære livets virkeligheder, heller ikke på dette område.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positiv over for tanken om en fortrykt selvangivelse. Vi har også bemærket skatteministerens tilsagn om, at den nærmere tilrettelæggelse af ordningen vil ske i samarbejde med kommunerne, og da har vi tillid til, at skatteministeren vil få det administreret, så der virkelig bliver tale om en forenkling af administrationen, kan vi medvirke her til.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup svang sig noget op i sin beskrivelse af denne sag. Fru Pia Gjellerup startede med at skitsere nogle målsætninger, som vi skal søge tilgodeset med selvangivelsesordningen, og jeg er faktisk fuldstændig enig med fru Pia Gjellerup, når hun siger, at vi skal stræbe efter en bedre information om selvangivelsen, at det skal være lettere at beregne sin slutskat, og at man helst også skal kunne beregne sin slutskat, når man leverer oplysninger til skattevæsenet, og at det drejer sig om, at overskydende skat og i det hele taget årsopgørelsen kan foreligge på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt.

Der er ikke én af de målsætninger, som jeg er uenig i, og derfor må jeg også fastslå, at skitsen til en model for ny selvangivelse næste år sigter på på ét og samme tidspunkt at opfylde netop alle disse målsætninger. Jeg har ikke hørt fru Pia Gjellerup fremkomme med andre forslag til, hvordan selvangivelsesordningen kunne udformes. Jeg har også forstået, at det har været meget magtpåliggende for Socialdemokratiet at understrege, at det heller ikke var noget, partiet overhovedet ville blande sig i, fordi det er skatteministerens ansvar rent administrativt at søge en sådan selvangivelsesordning udformet.

Jeg har blot følt, det var rigtigt over for Folketinget åbent at skitsere, på hvilket stadium

disse overvejelser på nuværende tidspunkt befinder sig, men jeg vil gerne føje til, som jeg også har gjort over for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, at det ikke er sådan, at disse overvejelser er endeligt afsluttet. Jeg lytter meget gerne til gode råd om, hvordan ordningen kan tilrettelægges endnu mere enkelt og overskueligt for skatteyderne end den model, der foreligger på nuværende tidspunkt.

I den forbindelse vil jeg også sætte en tyk streg under, at det er min bestemte hensigt at søge dette gennemført i det tættest mulige samarbejde med kommunerne og med Kommunernes Landsforening. Jeg synes nok, at fru Pia Gjellerup på en noget ukritisk måde gjorde sig til talsmand for de synspunkter, som Kommunernes Landsforening har ført frem, selv om fru Pia Gjellerup selvfølgelig godt er klar over, at der i denne sag er stærke fællesinteresser, hvad angår den administrative tilrettelæggelse af ordningen mellem staten og kommunerne. Jeg synes, at det, vi skal sætte i centrum, er hensynet til skatteyderne; kompetencestridigheder mellem de forskellige offentlige instanser må ikke spærre for den mest hensigtsmæssige løsning, der kan være til gavn for borgerne. Det synes jeg også fru Pia Gjellerup skulle lægge sig på sinde.

Endelig blot den yderligere bemærkning til fru Pia Gjellerup, at jeg på det bestemteste må afvise, at jeg skulle have forholdt Skatte- og Afgiftsudvalget oplysninger. Det, Skatte- og Afgiftsudvalget havde bedt om, var at få udleveret de bemærkninger, som jeg er kommet i besiddelse af fra kommunerne, om deres holdning til denne selvangivelsesmodel. Disse kommunale kommentarer har jeg videregivet til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.

Den brevveksling, der har været derudover, har handlet om nogle procedurespørgsmål i forbindelse med de forhandlinger, der har fundet og stadig finder sted mellem regeringen og kommunerne, og jeg har ikke fundet det muligt uden videre at udlevere korrespondancen mellem Kommunernes Landsforening og mig om de forhandlinger, der har fundet sted.

At Kommunernes Landsforening selv finder anledning til at orientere Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg om disse procedurespørgsmål, har jeg ikke nogen kommentarer til – det er Kommunernes Landsforenings egen afgørelse. Men jeg må på det bestemteste afvise, at jeg